

Materiały formacyjne dla Wolontariuszy Caritas

Program dla prowadzącego wersja zdalna

Temat: BÓG DAŁ CZAS NA NADZIEJĘ

Autorka: s. Beata Zawiślak USJK

Zagadnienia: Nadzieja chrześcijańska źródłem pewności i oparcia w czasach pandemii. Wspólnota. Wolontariat.

Cele spotkania:

Ukazanie nadziei, jako oparcia i pewności jutra.

Wolontariat, jako bezinteresowna pomoc innym.

Dostrzeżenie potrzeb i troska o innych.

Słowo Boże, które podnosi na duchu i daje nadzieję.

Czas: 45 min

Wiek uczestników: Spotkanie może być przeprowadzone dla dzieci młodszych i młodzieży.

Uwagi dotyczące realizacji spotkania:

1. Realizując spotkanie, należy zadbać o dobrostan każdego uczestnika oraz o przyjazną atmosferę. Decyzja o podzieleniu się odczuciami, przemyśleniami i wrażeniami pozostaje po stronie uczestnika.
2. Podczas spotkania należy dać czas na dzielenie się odczuciami, przemyśleniami i wrażeniami uczestników.
3. Scenariusz należy potraktować elastycznie: warto wsłuchiwać się w potrzeby grupy i pod tym kątem dokonywać modyfikacji.

Materiały do przygotowania:

Do przeprowadzenia spotkania potrzebne ci będą:

- Pismo Święte.
- Encyklika Laudato si'.
- Cytaty z Pisma Świętego (załącznik nr 1).
- Paseczki papieru, na których napisz imiona i pierwszą literę nazwiska uczestników (będziesz mógł wylosować osoby, które prosisz o odpowiedź).

Materiały formacyjne dla Wolontariuszy Caritas

Program dla prowadzącego wersja zdalna

poproś, aby każdy z uczestników przygotował:

- Maseczkę najlepiej bawełnianą.
- Flamastry lub kredki do pisania na materiale.
- Słoik.
- Kolorowe papiery samoprzylepne.
- Nożyczki.

Scenariusz spotkania

Integracja 5 min	<p>Przywitaj się i poproś uczestników o dokończenie zdania: Mam na imię ....i lubię pomagać innym ludziom, bo:..... Zaczynij pierwszy, modelując wypowiedzi: Mam na imię Marta i pomagam innym ludziom, bo czuje, że moja pomoc jest potrzebna.</p> <p>(jeśli uczestnicy mają połączenie głosowe – mówią, jeśli korzystają tylko z komunikatora – piszą).</p> <p>Gdy wszystkie osoby się przywitają, zapytaj o to, z jakim kolorem dziś zaczynają spotkanie.</p> <p>Jeśli są osoby, które nie mogą w pełni wziąć udziału w zajęciach (np. nie ma ich na wizji), zachęć resztę grupy, aby zaproponowała, w jaki sposób możecie się o te osoby zatroszczyć.</p>
Wprowadzenie 5 min	<p>“...złóż w Panu nadzieję odtąd i aż na wieki!” Ps. 131,3</p> <p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 1</p> <p>Przedstaw temat i cel spotkania. Temat: BÓG DAŁ CZAS NA NADZIEJĘ... Cel: Nadzieja chrześcijańska źródłem pewności i oparcia w czasach pandemii.</p> <p>Zweryfikuj ich rozumienie uczestników, np. poproś chętną osobę o dokonanie parafrazy (jak swoimi słowami rozumieją cel spotkania np. Dowiemy się ....).</p>
Wprowadzenie i odwołanie się do własnych doświadczeń. Dzielenie się odczuciami, przemyśleniami i wrażeniami.	<p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 2.</p> <p>Przypomnij sobie, kto ci ostatnio w czymś pomógł?</p> <ul style="list-style-type: none"> - Co to było? - Jak wyglądała ta pomoc? - Dlaczego to dla Ciebie jest takie ważne? - Spróbujcie o tym porozmawiać...

10 min	<p>Teraz na kartce papieru odrysuj swoją dłoń i w palce wpisz, komu Ty ostatnio pomogłeś i co to była za pomoc...</p> <p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 3. Wolontariat to jest właśnie taka bezinteresowna pomoc innym, w czasie pandemii trochę inaczej to wygląda, ale sami widzicie, jak bardzo ta pomoc jest potrzebna i ceniona. Wystarczy się rozejrzeć, by dostrzec, ile osób czeka na naszą wyciągniętą dłoń, na uśmiech, czy krótkie pytanie: Co u Ciebie? Sposobów na dotarcie do innych jest mnóstwo i chociaż pandemia nas bardzo ogranicza w kontaktach osobistych to nie może być zwolnieniem od bycia z innymi. Wszyscy tak bardzo potrzebujemy nadziei!</p> <p>Teraz poproś uczestników spotkania, by chętni przedstawili swoje odpowiedzi lub zaprezentowali swoje „dłonie”.</p>
	<p>Obecnie każdy z nas wie, że są dziwne czasy. Czekamy na normalność i ciągle odliczamy dni, kiedy to się skończy. Oczywiście myślę o pandemii. Wydawało się, że nikt ani nic nie jest w stanie zatrzymać rozpędzonego świata, a jeden maleńki wirus świetnie sobie z tym poradził. Mam wrażenie, że chodzimy trochę jak dziecko we mgle i czekamy, kiedy ktoś nas z tego wyciągnie. Co robić, by nie było tak źle? Takie pytania pojawiają się ciągle i od różnych osób. Jak sobie z tym poradzić? A co na to papież Franciszek?</p>
5 min	<p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 4.</p> <p>„Pisma proroków zachęcają do odnajdywania siły w chwilach trudnych, kontemplując potężnego Boga, który stworzył wszechświat. Nieskończona moc Boża nie prowadzi nas do pomijania Jego ojcowskiej czułości, bo w Nim łączą się miłość i moc. W istocie cała zdrowa duchowość oznacza równoczesne przyjęcie Bożej miłości i ufne uwielbienie Pana z powodu Jego nieskończonej mocy.</p> <p>W Biblii Bóg, który wyzwala i zbawia, jest tym samym Bogiem, który stworzył wszechświat, a te dwa sposoby Boskiego działania są ze sobą ściśle i nierozzerwalnie związane:</p> <p>«Ach, Panie Boże, oto stworzyłeś niebo i ziemię wielką swoją mocą i wyciągniętym ramieniem. Żadna rzecz nie jest niemożliwa dla Ciebie [...]. Wyprowadziłeś naród swój, Izraela, z ziemi egipskiej wśród znaków i cudów» (Jr 32, 17.21).</p>

	<p>«Pan – to Bóg wieczny, Stwórca krańców ziemi. On się nie męczy ani nie nuży, Jego mądrość jest niezgłębiona. On dodaje mocy zmęczonemu i pomnaża siły omdlałego» (Iz 40, 28b-29)</p> <p>Laudato si', 73”.</p>
<p>Pogłębienie refleksji</p> <p>5 min</p>	<p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 5.</p> <p>Ten krótki fragment z encykliki przynosi nadzieję i daje pewność, że, w tych trudnych momentach Bóg nas nie opuszcza i jest z nami.</p> <p>I co On nam dziś mówi? Jak myślicie? Zaproś 2 – 3 osoby, do podzielenia się refleksją.</p> <p>Dopowiedz: Papież Franciszek w tym fragmencie podkreśla, jak ważne jest dostrzeganie obecności Boga w trudnych sytuacjach, odwołuje się do proroków Starego Testamentu, by przypomnieć, że Bóg nigdy nie zostawia człowieka samego i bez pomocy.</p>
<p>Ćwiczenie</p> <p>5 min</p>	<p>Teraz podaj link uczestnikom lub wyświetl https://wordwall.net/pl/resource/9226949. Zaproponuj, by każdy z uczestników spotkania wylosował jeden cytat z Pisma Świętego i spróbował go zinterpretować (krótko).</p> <p>Odwróć przygotowane paseczki z imionami i wylosuj kilka. Poproś te osoby, aby podzieliły się swoją interpretacją.</p>
<p>Praca twórcza</p> <p>5 min</p>	<p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 6.</p> <p>Poproś, aby każdy wziął maseczkę (najlepiej bawełnianą, by było eko) i jakiś flamaster do bawełny lub marker i spróbował ją ozdobić tak, by pokazać na niej uśmiech. Chętni, niech pokażą swoje maseczki.</p>
<p>Zakończenie</p> <p>5 min</p>	<p>Udostępnij uczestnikom ekran z wyświetlonym slajdem 7.</p> <p>Modlitwa na zakończenie.</p> <p>Panie, moje serce się nie pyszni i oczy moje nie są wyniosłe. Nie gonię za tym, co wielkie, albo, co przerasta moje siły Przeciwnie: wprowadziłem ład i spokój do mojej duszy. Jak niemowlę u swej matki, jak niemowlę-tak we mnie jest moja dusza Izraelu, złóż w Panu nadzieję odtąd i aż na wieki! https://www.biblijni.pl/Ps,27,1-14</p>